

19.11.1962

Elbistan

Çok Muhterem ve Sevgili Kardeşim Vefâkâr Tayyip Beyefendi!

Yine uzun müddet sükut ettiğimden dolayı zât-ı âlinizi merak ve endişede bıraktığının farkındayım. Ne çare ki hayatta ne büyük gâilerle karşılaşıyorum. En küçük kızım on beş yaşlarında orta mektebin üçüne devam eden Nigar zatürreye yakalandı. Tam kırk gün hasta yattı. Derece-i hararet 43'ü buldu. Onun üzüntüsü ve tedavisi hayli bendenizi manevi bir yorgunluk ve ıstırap içinde bıraktı. Zaten de eski yaralarım kapanmadı. Hamt olsun ifâkat buldu şimdi, mektebine gidip geliyorsa da hafıza kuvvetinde hafif bir noksanlık ârız oldu ise de doktorlar geçeceğini söylemektedirler. Bu esnada bendeniz de birkaç kere çarpıntı neticesi kriz geçirdim. Ben beş on gün Göksun cihetinde hava tebdiline gittim. Ve daha birçok dünyevî meşagil kıymetli mektubunuza cevabı geciktirdi.

Yine bu ihmal hareketimi af ile karşıla muhterem Tayyip Bey,

Halil Sükuti oğlum Tarsus Sanat Okuluna kura ile gıyaben tayin edildi. Biz de artık orası pek uzak olmadığından Ankara'ya yollamaktan sarf-ı nazar ettik. Gösterdiğiniz yakın alaka ve yüksek duygunuza teşekkür ederim. Yine Elbistan Orta Mektebine tayin ettirmiş kadar mütehassis oldum. İzzet-i nefsinizi hiçbir şeye feda etmezdim. Ders ortasında Elbistan'a nakli mümkün olmayacaktı. Zaten Maarif Vekâletinin bugünkü hali de malum. Sağlık olsun ve gelecek seneye kalsın.

Edirne, Bursa ve İzmir seyahatlerinden sağ salim avdet buyurduğunuza dair işârnızı beklerim. Çünkü zât-ı âlinizin o sırada seyahatte iken her üç vilayet arasında çok büyük trafik kazaları olmuştu. Derin endişe duydum. Elbistan hükümet tababetine tayin edilmiş olan Mehmet Ocak sıhhat haberinizi getirdi müsterih oldum. Yalnız merhum Mükrimin Bey'in elli senelik samimi arkadaşı Muzaffer Esad Bey'in ani vefatını haber verince doğrusu ona da çok müteessir oldum. Ailesine taziye mektubu yazacak isem de sarih adreslerini bilemiyorum.

Bendenizin ihmal ve sükutuma zât-ı âliniz ehemmiyet vermeyiniz her posta kıymetli mektuplarınızı beklerim. Çocuklar Ankara'dan gelmiş olmalılar. Afîyetlerini temenni ederim. Büyük hemşire bundan yirmi beş gün evvel Osmaniye'de avukatlık etmekte olan oğlu Fuad Doğuçek yanına gitti. Diğer büyük oğlu da Ankara'da Temyiz Mahkemesi beşinci kısım Cumhuriyet Müddeî-i Umûmisidir. Zât-ı âlinizi onlara gıyaben tanıttım. Sıhhatimin bozuk oluşu seyahatime mani oluyor. Yoksa başta zât-ı âlinizi ve yeğenlerimi ziyaret etmek üzere İstanbul ve Ankara'ya kadar bir tur yapmayı ne kadar arzu ediyorum.

Küçük hemşire de buradadırlar. Kocasını öğretmendir, aynı zamanda amcazâdemizdir. Her iki hemşirem zât-ı âlinize can ve gönülden bağlıdırlar. Avrupa'da olduğunuz zaman muhterem refikanızdan bir mektup almıştım kızlarından gelmiş bir mektup gibi tekrar tekrar okudular.

Zât-ı âlinize ve Leman Hanımefendi'ye cümlemiz arz-ı hürmet eder küçüklerin gözlerinden öperiz. Buradaki oğullarım Hüsameddin ve Alaaddin ellerinizden öperler. Halil Sükuti'ye mektup yazmasını tenbih etmiştim bilmem yazdı mı? diğer oğlum Burhaneddin hâlâ Elaziz'dedir.

Elbistan Hususi Lisesi resmi lise oldu. Adı Mükrimin Halil Lisesi olarak kabul edildi. Merhumun manevi değerini takdir eden Müfettiş Osman Biz Bey'in müspet raporu bu hususta memleketimizi ve dolayısıyla ailemizi çok memnun bıraktı ve Hüsameddin de sa'yinin semeresi olarak lise müdürlüğüne tayin edildi. Manevi oğlu Refet geçen hafta Elbistan'a gelmiş bizi görmeden savuşmuş gitmiştir. Görseydim, liseye biraz para ve biraz kitap hediye et diyecektim. Gerçi o rahatta bizim sülalemizden ama herhalde ana tarafına çekmiştir.

Mektubu uzattım başınızı ağrıttım kusura kalma, buraca emirlerinizi bekler gözlerinizden öper, çocukların ayrı ayrı gözlerinden öper, Leman Hanımefendi'ye hürmetler eder ve aile efradımız gerek zât-ı âlinize ve gerekse Leman Hanımefendi'ye hürmet ederek gelecek sene tatilini de

maa aile Elbistan'da geçirmenizi dilemektedirler muhabbetle huzurunuzdan ayrılıyorum efendim.

Mükrimin Halil Yinanç'ın

Abisi Elbistan